

СЛУЖБЕН ВЕСНИК

на Република Северна Македонија

Број 36

12 февруари 2020, среда

година LXXVI

www.slvesnik.com.mk

contact@slvesnik.com.mk

МЕЃУНАРОДНИ ДОГОВОРИ

3.	Закон за ратификација на Северноатлантскиот договор.....	Стр. 2
----	--	-----------

СОБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

3.

Врз основа на членот 75, ставови 1 и 2 од Уставот на Република Северна Македонија, претседателот на Република Северна Македонија и претседателот на Собранието на Република Северна Македонија издаваат

У К А З ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА СЕВЕРНОАТЛАНТСКИОТ ДОГОВОР

Се прогласува Законот за ратификација на Северноатлантскиот договор, што Собранието на Република Северна Македонија го донесе на седницата одржана на 11 февруари 2020 година.

Бр. 08-1337/1
11 февруари 2020 година
Скопје

Претседател на Република
Северна Македонија,
Стево Пендаровски, с.р.

Претседател
на Собранието на Република
Северна Македонија,
м-р Talat Xhaferi, с.р.

**ЗАКОН
ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА СЕВЕРНОАТЛАНТСКИОТ ДОГОВОР****Член 1**

Се ратификува Северноатлантскиот договор, потпишан во Вашингтон на 4 април 1949 година, како што е изменет со Протоколот кон Северноатлантскиот договор за пристапување на Грција и Турција, потпишан во Лондон на 17 октомври 1951 година.

Член 2

Текстот на Договорот од членот 1 од овој закон, во оригинал на англиски јазик и во превод на македонски јазик, гласи:

The North Atlantic Treaty

The Parties to this Treaty reaffirm their faith in the purposes and principles of the Charter of the United Nations and their desire to live in peace with all peoples and all governments.

They are determined to safeguard the freedom, common heritage and civilisation of their peoples, founded on the principles of democracy, individual liberty and the rule of law.

They seek to promote stability and well-being in the North Atlantic area.

They are resolved to unite their efforts for collective defence and for the preservation of peace and security.

They therefore agree to this North Atlantic Treaty:

Article 1

The Parties undertake, as set forth in the Charter of the United Nations, to settle any international dispute in which they may be involved by peaceful means in such a manner that international peace and security and justice are not endangered, and to refrain in their international relations from the threat or use of force in any manner inconsistent with the purposes of the United Nations.

Article 2

The Parties will contribute toward the further development of peaceful and friendly international relations by strengthening their free institutions, by bringing about a better understanding of the principles upon which these institutions are founded, and by promoting conditions of stability and well-being. They will seek to eliminate conflict in their international economic policies and will encourage economic collaboration between any or all of them.

Article 3

In order more effectively to achieve the objectives of this Treaty, the Parties, separately and jointly, by means of continuous and effective self-help and mutual aid, will maintain and develop their individual and collective capacity to resist armed attack.

Article 4

The Parties will consult together whenever, in the opinion of any of them, the territorial integrity, political independence or security of any of the Parties is threatened.

Article 5

The Parties agree that an armed attack against one or more of them in Europe or North America shall be considered an attack against them all and consequently they agree that, if such an armed attack occurs, each of them, in exercise of the right of individual or collective self-defence recognised by Article 51 of the Charter of the United Nations, will assist the Party or Parties so attacked by taking forthwith, individually and in concert with the other Parties, such action as it deems necessary, including the use of armed force, to restore and maintain the security of the North Atlantic area.

Any such armed attack and all measures taken as a result thereof shall immediately be reported to the Security Council. Such measures shall be terminated when the Security Council has taken the measures necessary to restore and maintain international peace and security.

Article 6

For the purpose of Article 5, an armed attack on one or more of the Parties is deemed to include an armed attack:

- (i) on the territory of any of the Parties in Europe or North America, on the Algerian Departments of France, on the territory of Turkey or on the Islands under the jurisdiction of any of the Parties in the North Atlantic area north of the Tropic of Cancer;
- (ii) on the forces, vessels, or aircraft of any of the Parties, when in or over these territories or any other area in Europe in which occupation forces of any of the Parties were stationed on the date when the Treaty entered into force or the Mediterranean Sea or the North Atlantic area north of the Tropic of Cancer.

Article 7

This Treaty does not affect, and shall not be interpreted as affecting in any way the rights and obligations under the Charter of the Parties which are members of the United Nations, or the primary responsibility of the Security Council for the maintenance of international peace and security.

Article 8

Each Party declares that none of the international engagements now in force between it and any other of the Parties or any third State is in conflict with the provisions of this Treaty, and undertakes not to enter into any international engagement in conflict with this Treaty.

Article 9

The Parties hereby establish a Council, on which each of them shall be represented, to consider matters concerning the implementation of this Treaty. The Council shall be so organised as to be able to meet promptly at any time. The Council shall set up such subsidiary bodies as may be necessary; in particular, it shall establish immediately a

defence committee which shall recommend measures for the implementation of Articles 3 and 5.

Article 10

The Parties may, by unanimous agreement, invite any other European State in a position to further the principles of this Treaty and to contribute to the security of the North Atlantic area to accede to this Treaty. Any State so invited may become a Party to the Treaty by depositing its instrument of accession with the Government of the United States of America. The Government of the United States of America will inform each of the Parties of the deposit of each such instrument of accession.

Article 11

This Treaty shall be ratified and its provisions carried out by the Parties in accordance with their respective constitutional processes. The instruments of ratification shall be deposited as soon as possible with the Government of the United States of America, which will notify all the other signatories of each deposit. The Treaty shall enter into force between the States which have ratified it as soon as the ratifications of the majority of the signatories, including the ratifications of Belgium, Canada, France, Luxembourg, the Netherlands, the United Kingdom and the United States, have been deposited and shall come into effect with respect to other States on the date of the deposit of their ratifications.

Article 12

After the Treaty has been in force for ten years, or at any time thereafter, the Parties shall, if any of them so requests, consult together for the purpose of reviewing the Treaty, having regard for the factors then affecting peace and security in the North Atlantic area, including the development of universal as well as regional arrangements under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security.

Article 13

After the Treaty has been in force for twenty years, any Party may cease to be a Party one year after its notice of denunciation has been given to the Government of the United States of America, which will inform the Governments of the other Parties of the deposit of each notice of denunciation.

Article 14

This Treaty, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies will be transmitted by that Government to the Governments of other signatories.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Treaty.

Done at Washington, the fourth day of April, 1949.

Северноатлантски договор

Страните на овој Договор ја потврдуваат својата верба во целите и во принципите на Повелбата на Обединетите нации и нивната желба да живеат во мир со сите народи и со сите влади.

Тие се решени да ја чуваат слободата, заедничкото наследство и цивилизацијата на своите народи, засновани на принципите на демократијата, индивидуалната слобода и владеењето на правото.

Тие се стремат да промовираат стабилност и добросостојба во Северноатлантската област.

Тие се решени да ги обединат своите напори за колективна одбрана и за зачувување на мирот и безбедноста.

Затоа, тие се согласуваат со овој Северноатлантски договор:

Член 1

Страните се обрзуваат, како што е утврдено во Повелбата на Обединетите нации, да решат каков било меѓународен спор во кој тие можат да бидат инволвираны, со мирни средства, на начин со кој нема да бидат загрозувани меѓународниот мир, безбедноста и правдата и дека во рамки на своите меѓународни односи ќе се воздржат од закани или од употреба на сила, на каков и да е начин што не е во согласност со целите на Обединетите нации.

Член 2

Страните ќе придонесат кон натамошен развој на мирните и пријателски меѓународни односи, преку зајакнување на нивните слободни институции, со цел да се овозможи подобро разбирање на принципите на кои се засноваат овие институции и преку промовирање на услови за стабилност и добросостојба. Тие ќе се обидат во своите меѓународни економски политики да ги отстранат судирите и ќе ја поддржуваат економската соработка меѓу некои од нив или со сите.

Член 3

Со цел што поефикасно да се постигнат целите на Договорот, страните – поединечно и заеднички – преку континуирана и ефикасна самопомош и заемна помош, ќе ги одржуваат и ќе ги развиваат своите индивидуални и колективни способности да спротистават на оружени напади.

Член 4

Страните ќе се консултираат заеднички секогаш кога, според мислењето на било која од нив, постои закана по територијалниот интегритет, политичката независност или по безбедноста на која било од страните.

Член 5

Страните се согласни дека оружениот напад против една или повеќе од нив во Европа или во Северна Америка ќе се смета за оружен против сите нив и поради тоа се согласни дека доколку се случи таков оружен напад, секоја од нив, користејќи го правото на поединечна или колективна самоодбрана признаено со член 51 од Повелбата на Обединетите нации, ќе и помогнат на страната или на страните кои се нападнати, преземајќи – поединечно и во соработка со другите страни, мерки што се сметаат за неопходни, вклучувајќи и употреба на оружени сили, заради возобновување и одржување на безбедноста во Северноатлантската област.

За секој таков оружен напад и за сите мерки преземени како резултат на истиот, веднаш ќе биде известен Советот за безбедност. Таквите мерки ќе бидат прекинатикогаш Советот за безбедност ќе преземе мерки коишто се неопходни за возобновување и одржување на меѓународниот мир и безбедност.

Член 6

Во смисла на член 5, оружен напад на една или повеќе страни се смета дека вклучува оружен напад:

- (i) На територијата на која било страна во Европа или Северна Америка, врз француските департмани во Алжир, на територијата на Турција или на островите под јурисдикција на која и да е страна во Северноатлантската област северно од Повратниот на Ракот;
- (ii) врз силите, бродовите или авионите на која било од Страните, кога тие се наоѓаат во или над овие територии или во која и да е друга област во Европа во која биле стационирани окупациони сили во која било од страните на денот кога стапил во сила Договорот или во Средоземното Море или Северноатлантска област северно од Повратникот на Ракот.

Член 7

Договорот не влијае и нема да се толкува како да влијае на кој било начин врз правата и обврските кои произлегуваат од Повелбата за Страните кои се членки на Обединетите нации или на првичната обврска на Советот за безбедност за одржување на меѓународниот мир и безбедност.

Член 8

Секоја страна изјавува дека ниту еден од меѓународните ангажмани што се во сила меѓу неа и која било од другите страни или некоја трета држава не е во спротивност со одредбите од овој Договор и се обврзува да не склучува било каков меѓународен аранжман што е во спротивност со овој Договор.

Член 9

Страните организираат Совет, во кој секоја од нив ќе има свој претставник, заради разгледување на прашањата во врска со имплементацијата на овој Договор. Советот ќе биде организиран така што ќе можево било кое време да се состане брзо. Советот ќе воспостави помошни тела, во зависност од потребите. Конкретно, Советот ќе воспостави одбранбен комитет кој веднаш ќе предложи мерки за имплементација на членовите 3 и 5.

Член 10

Страните можат, со едногласен договор, да поканат која било европска земја да се приклучи кон овој Договор доколку таа може да ги унапреди принципите на овој Договор и да придонесе кон безбедноста на северноатлантската област. Секоја држава којашто е поканета на овој начин, може да стане страна во овој Договор, преку депонирање на својот инструмент на пристапување кај Владата на Соединетите Американски Држави. Владата на САД ќе ги информира сите страни за депонирањето на секој таков инструмент за пристапување.

Член 11

Овој договор ќе биде ратификуван и неговите одредби ќе бидат спроведени од страните во согласност со нивните односни уставни постапки. Инструментите за ратификација ќе бидат депонирани кај Владата на Соединетите Американски Држави, колку што е можно побрзо, која ќе ги информира сите други потписнички за секое депонирање. Договорот ќе стапи во силамеѓу земјите кои го ратификувале веднаш штом ратификациите на поголемиот број потписнички, вклучувајќи ги ратификациите од страна на Белгија, Канада, Франција, Луксембург, Холандија. Обединетото Кралство и САД, ќе бидат депонирани а во однос на другите држави ќе стапи во сила на денот на депонирањето на нивните ратификации.

Член 12

Откако Договорот ќе биде во сила 10 години, или во кое било време по тоа, Страните, доколку некоја од нив го побара тоа, ќе се консултираат заради разгледување на Договорот, земајќи ги предвид факторите што во тој момент влијаат на мирот и безбедноста во Северноатлантската област, вклучувајќи го и развојот на универзалните, како и на регионалните активности, во согласност со Повелбата на Обединетите нации заради одржување на меѓународниот мир и безбедност.

Член 13

Откако Договорот ќе биде во сила дваесет години, секоја Страна на Договорот ќе може да престане да биде страна, една година откако ќе достави барање за откажување до Владата на САД, која ќе ги информира владите на другите страни за депонирањето на секое известување за откажување.

Член 14

Овој Договор, чијшто англиски и француски текст се сметаат за подеднакво автентични, ќе биде депониран во архивите на Владата на Соединетите

Американски Држави. Таа Влада ќе достави соодветно заверени копии до владите на другите земји-потписнички.

Во сведоштво на тоа, долупотпишаните овластени лица, го потпишаа овој Договор.

Составен во Вашингтон, на четвртиот ден од месец април 1949 година.

The North Atlantic Treaty

The Parties to this Treaty reaffirm their faith in the purposes and principles of the Charter of the United Nations and their desire to live in peace with all peoples and all governments.

They are determined to safeguard the freedom, common heritage and civilisation of their peoples, founded on the principles of democracy, individual liberty and the rule of law.

They seek to promote stability and well-being in the North Atlantic area.

They are resolved to unite their efforts for collective defence and for the preservation of peace and security.

They therefore agree to this North Atlantic Treaty:

Article 1

The Parties undertake, as set forth in the Charter of the United Nations, to settle any international dispute in which they may be involved by peaceful means in such a manner that international peace and security and justice are not endangered, and to refrain in their international relations from the threat or use of force in any manner inconsistent with the purposes of the United Nations.

Article 2

The Parties will contribute toward the further development of peaceful and friendly international relations by strengthening their free institutions, by bringing about a better understanding of the principles upon which these institutions are founded, and by promoting conditions of stability and well-being. They will seek to eliminate conflict in their international economic policies and will encourage economic collaboration between any or all of them.

Article 3

In order more effectively to achieve the objectives of this Treaty, the Parties, separately and jointly, by means of continuous and effective self-help and mutual aid, will maintain and develop their individual and collective capacity to resist armed attack.

Северноатлантски договор

Страните на овој Договор ја потврдуваат својата верба во целите и во принципите на Повелбата на Обединетите нации и нивната желба да живеат во мир со сите народи и со сите влади.

Тие се решени да ја чуваат слободата, заедничкото наследство и цивилизацијата на своите народи, засновани на принципите на демократијата, индивидуалната слобода и владеењето на правото.

Тие се стремат да промовираат стабилност и добросостојба во Северноатлантската област.

Тие се решени да ги обединат своите напори за колективна одбрана и за зачувување на мирот и безбедноста.

Затоа, тие се согласуваат со овој Северноатлантски договор:

Член 1

Страните се обврзуваат, како што е утврдено во Повелбата на Обединетите нации, да решат каков било меѓународен спор во кој тие можат да бидат инволвирани, со мирни средства, на начин со кој нема да бидат загрозени меѓународниот мир, безбедноста и правдата и дека во рамки на своите меѓународни односи ќе се воздржат од закани или од употреба на сила, на каков и да е начин што не е во согласност со целите на Обединетите нации.

Член 2

Страните ќе придонесат кон натамошен развој на мирните и пријателски меѓународни односи, преку зајакнување на нивните слободни институции, со цел да се овозможи подобро разбирање на принципите на кои се засноваат овие институции и преку промовирање на услови за стабилност и добросостојба. Тие ќе се обидат во своите меѓународни економски политики да ги отстранат судирите и ќе ја поддржуваат економската соработка меѓу некои од нив или со сите.

Член 3

Со цел што поефикасно да се постигнат целите на Договорот, страните, поединечно и заеднички, преку континуирана и ефикасна самопомош и заемна помош, ќе ги одржуваат и ќе ги развиваат своите индивидуални и колективни способности да спротистават на оружени напади.

Article 4

The Parties will consult together whenever, in the opinion of any of them, the territorial integrity, political independence or security of any of the Parties is threatened.

Article 5

The Parties agree that an armed attack against one or more of them in Europe or North America shall be considered an attack against them all and consequently they agree that, if such an armed attack occurs, each of them, in exercise of the right of individual or collective self-defence recognised by Article 51 of the Charter of the United Nations, will assist the Party or Parties so attacked by taking forthwith, individually and in concert with the other Parties, such action as it deems necessary, including the use of armed force, to restore and maintain the security of the North Atlantic area.

Any such armed attack and all measures taken as a result thereof shall immediately be reported to the Security Council. Such measures shall be terminated when the Security Council has taken the measures necessary to restore and maintain international peace and security.

Article 6

For the purpose of Article 5, an armed attack on one or more of the Parties is deemed to include an armed attack:

(i) on the territory of any of the Parties in Europe or North America, on the Algerian Departments of France, on the territory of Turkey or on the Islands under the jurisdiction of any of the Parties in the North Atlantic area north of the Tropic of Cancer;

(ii) on the forces, vessels, or aircraft of any of the Parties, when in or over these territories or any other area in Europe in which occupation forces of any of the Parties were stationed on the date when the Treaty entered into force or the Mediterranean Sea or the North Atlantic area north of the Tropic of Cancer.

Article 7

This Treaty does not affect, and shall not be interpreted as affecting in any way the rights and obligations under the Charter of the Parties which are members of the United Nations, or the primary responsibility of the Security Council for the maintenance of international peace and security.

Член 4

Страните ќе се консултираат зеднички секогаш кога, според мислењето на било која од нив, постои закана по територијалниот интегритет, политичката независност или по безбедноста на која било од страните.

Член 5

Страните се согласни дека оружениот напад против една или повеќе од нив во Европа или во Северна Америка ќе се смета за оружен против сите нив и поради тоа се согласни дека доколку се случи таков оружен напад, секоја од нив, користејќи го правото на поединечна или колективна самоодбрана признаено со член 51 од Повелбата на Обединетите нации, ќе и помогнат на страната или на страните кои се нападнати, преземајќи – поединечно и во соработка со другите страни, мерки што се сметаат за неопходни, вклучувајќи и употреба на оружени сили, заради возобновување и одржување на безбедноста во Северноатлантската област.

За секој таков оружен напад и за сите мерки преземени како резултат на истиот, веднаш ќе биде известен Советот за безбедност. Таквите мерки ќе бидат прекинати кога Советот за безбедност ќе преземе мерки коишто се неопходни за возобновување и одржување на меѓународниот мир и безбедност.

Член 6

Во смисла на член 5, оружен напад на една или повеќе страни се смета дека вклучува оружен напад:

(i) На територијата на која било страна во Европа или Северна Америка, врз француските департмани во Алжир, на територијата на Турција или на островите под јурisdикција на која и да е страна во Северноатлантската област северно од Повратниот на ракот;

(ii) врз силите, бродовите или авионите на која било од Страните, кога тие се наоѓаат во или над овие територии или во која и да е друга област во Европа во која биле стационирани окупациски сили во која било од страните на денот кога стапил во сила Договорот или во Средоземното Море или Северноатлантска област северно од Повратникот на Работ.

Член 7

Договорот не влијае и нема да се толкува како да влијае на кој било начин врз правата и обврските кои произлегуваат од Повелбата за Страните кои се членки на Обединетите нации или на првичната обврска на Советот за безбедност за одржување на меѓународниот мир и безбедност.

Article 8

Each Party declares that none of the international engagements now in force between it and any other of the Parties or any third State is in conflict with the provisions of this Treaty, and undertakes not to enter into any international engagement in conflict with this Treaty.

Article 9

The Parties hereby establish a Council, on which each of them shall be represented, to consider matters concerning the implementation of this Treaty. The Council shall be so organised as to be able to meet promptly at any time. The Council shall set up such subsidiary bodies as may be necessary; in particular, it shall establish immediately a defence committee which shall recommend measures for the implementation of Articles 3 and 5.

Article 10

The Parties may, by unanimous agreement, invite any other European State in a position to further the principles of this Treaty and to contribute to the security of the North Atlantic area to accede to this Treaty. Any State so invited may become a Party to the Treaty by depositing its instrument of accession with the Government of the United States of America. The Government of the United States of America will inform each of the Parties of the deposit of each such instrument of accession.

Article 11

This Treaty shall be ratified and its provisions carried out by the Parties in accordance with their respective constitutional processes. The instruments of ratification shall be deposited as soon as possible with the Government of the United States of America, which will notify all the other signatories of each deposit. The Treaty shall enter into force between the States which have ratified it as soon as the ratifications of the majority of the signatories, including the ratifications of Belgium, Canada, France, Luxembourg, the Netherlands, the United Kingdom and the United States, have been deposited and shall come into effect with respect to other States on the date of the deposit of their ratifications.

Член 8

Секоја страна изјавува дека ниту еден од меѓународните ангажмани што се во сила меѓу неа и која било од другите страни или некоја трета држава не е во спротивност со одредбите од овој Договор и се обврзува да не склучува било каков меѓународен аранжман што е во спротивност со овој Договор.

Член 9

Страните организираат Совет, во кој секоја од нив ќе има свој претставник, заради разгледување на прашањата во врска со имплементацијата на овој Договор. Советот ќе биде организиран така што ќе може во било кое време да се состане брзо. Советот ќе воспостави помошни тела, во зависност од потребите; особено, Советот ќе воспостави одбранбен комитет кој веднаш ќе предложи мерки за имплементација на членовите 3 и 5.

Член 10

Страните можат, со едногласен договор, да поканат која било европска држава да се приклучи кон овој Договор доколку таа може да ги унапреди принципите на овој Договор и да придонесе кон безбедноста на северноатлантската област. Секоја држава којашто е поканета на овој начин, може да стане страна во овој Договор, преку депонирање на својот инструмент на пристапување кај Владата на Соединетите Американски Држави. Владата на САД ќе ги информира сите страни за депонирањето на секој таков инструмент за пристапување.

Член 11

Овој договор ќе биде ратификуван и неговите одредби ќе бидат спроведени од страните во согласност со нивните односни уставни постапки. Инструментите за ратификација ќе бидат депонирани кај Владата на Соединетите Американски Држави, колку што е можно побрзо, која ќе ги информира сите други потписнички за секое депонирање. Договорот ќе стапи во сила меѓу државите кои го ратификувале веднаш штом ратификациите на поголемиот број потписнички, вклучувајќи ги ратификациите од страна на Белгија, Канада, Франција, Луксембург, Холандија. Обединетото Кралство и САД, ќе бидат депонирани а во однос на другите држави ќе стапи во сила со денот на депонирањето на нивните ратификации.

Article 12

After the Treaty has been in force for ten years, or at any time thereafter, the Parties shall, if any of them so requests, consult together for the purpose of reviewing the Treaty, having regard for the factors then affecting peace and security in the North Atlantic area, including the development of universal as well as regional arrangements under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security.

Article 13

After the Treaty has been in force for twenty years, any Party may cease to be a Party one year after its notice of denunciation has been given to the Government of the United States of America, which will inform the Governments of the other Parties of the deposit of each notice of denunciation.

Article 14

This Treaty, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies will be transmitted by that Government to the Governments of other signatories.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Treaty.

Done at Washington, the fourth day of April, 1949.

Член 12

Откако Договорот ќе биде во сила 10 години, или во кое било време по тоа, Страните, доколку некоја од нив го побара тоа, ќе се консултираат заради разгледување на Договорот, земајќи ги предвид факторите што во тој момент влијаат на мирот и безбедноста во Северноатлантската област, вклучувајќи го и развојот на универзалните, како и на регионалните активности, во согласност со Повелбата на Обединетите нации заради одржување на меѓународниот мир и безбедност.

Член 13

Откако Договорот ќе биде во сила дваесет години, секоја Страна на Договорот ќе може да престане да биде страна, една година откако ќе достави барање за откажување до Владата на САД, која ќе ги информира владите на другите страни за депонирањето на секое известување за откажување.

Член 14

Овој Договор, чијшто англиски и француски текст се сметаат за подеднакво автентични, ќе биде депониран во архивите на Владата на Соединетите Американски Држави. Таа Влада ќе достави соодветно заверени копии до владите на другите земји-потписнички.

Во сведоштво на тоа, долупотпишаните овластени лица, го потпишаа овој Договор.

Составен во Вашингтон, на четвртиот ден од месец април 1949 година.

Член 3

Министерството за надворешни работи и Министерството за одбрана на Република Северна Македонија се определуваат како надлежни органи на државната управа што ќе се грижат за извршување на Договорот од членот 1 од овој закон.

Член 4

Овој закон влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Северна Македонија“.

L I G J

PËR RATIFIKIMIN E MARRËVESHJES VERIATLANTIKE

Neni 1

Ratifikohet Marrëveshja Veriatlantike, e nënshkruar në Uashington më 4 prill 1949, siç është ndryshuar me Protokollin e Marrëveshjes Veriatlantike për aderimin e Greqisë dhe Turqisë, të nënshkruar në Londër më 17 tetor 1951.

Neni 2

Teksti i Marrëveshjes nga neni 1 i këtij ligji, në original në gjuhën angleze dhe në перкthim në gjuhën македонске, është si vijon:

Neni 3

Ministria e Punëve të Jashtme dhe Ministria e Mbrojtjes të Republikës së Македонисë së Veriut caktohen si organe kompetente të administratës shtetërore që do të kujdesen për zbatimin e Marrëveshjes nga neni 1 i këtij ligji.

Neni 4

Ky ligj hyn në fuqi në ditën e botimit në “Gazetën Zyrtare të Republikës së Македонисë së Veriut”.

СЛУЖБЕН ВЕСНИК

на Република Северна Македонија

www.slvesnik.com.mkcontact@slvesnik.com.mk

Издавач: ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА, ц.о. – Скопје

бул. „Партизански одреди“ бр. 29. Поштенски фах 51.

Директор и одговорен уредник – Мартин Костовски

телефон: +389-2-55 12 400

телефакс: +389-2-55 12 401

Претплатата за 2020 година изнесува 12.200,00 денари.

„Службен весник на Република Северна Македонија“ излегува по потреба.

Рок за рекламации: 15 дена.

Жиро-сметка: 300000000188798.

Депонент на Комерцијална банка, АД – Скопје.

Печат: Печатница ЕВРОПА 92 ДООЕЛ, Кочани.

ISSN 0354-1622

2020036